DODD'S KIDNEY PILLS
FOR ALL KIDNEY DISEASES
RHEUMATISM
BRIGHT'S DISEASE
DIABETES BACKACHE
NUMBER 4087 THE PROPRIETARY

Dodd's Kidney Pills hjälper alla former av njursjukdomar, såsom reumatism, Brights sjukdom, diabetes och ryggvärk. Dodd's Kidney Pills säljas för 50 cents per ask av alla apotekare eller sändas per post vid mottagandet av betalningen. The Dodd's Medicine Co. Ltd., Toronto, Ont.

Svenska Canada-Tidningen

Printed and published every Thursday by The CANADA WEEKLY PRINTING Co. Ltd., a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its office and place of business, 525 Logan Ave., Winnipeg, Man. P. M. DAHL, Manager. 'PHONE A-9011.

PRENUMERATIONSPRIS:

Helt år i förskott	$2.00
Halvt år i förskott	1.50
Helt år till Första Staterna	2.50
Helt år till Sverige	3.00
Halvt år till Sverige	1.50

Prenumerationsmedel kunna sändas såväl i registrerat brev som genom Post- eller Express Money Order eller Postal Note. Dessa sengser, som ej behöva registreras, böra göras betalbara till The Canada Weekly Printing Company, Limited.

Prenumerant, som önskar sin adress ändrad, ombedes att insända både den gamla och den nya adressen.

Insända prenumerationsmedel kvitteras endast å den gula adresslappen.

ANNONSPRIS PÅ BEGARAN.

Efterfrågningar, 3 gånger	$1.50
Dödsannonser med svart ram och kors	1.50

Föreningsannonser, äuskas, etc., 50c. per gång å utrymme icke överstigande 1 tum enkel spalt. Betalning för småannonser bör alltid insändas i förskott.

Torsdagen den 21 Maj 1925.

SASKATCHEWAN-VALET.

EN VARNING och en allvarlig sådan vilja vi rikta till våra farmare i Saskatchewan att ej blanda sig med det konservativa partiet under den nu pågående valstriden. De konservativas ledare har förklarat, att "de konservativa och de progressiva samarbetade i många valkretsar för att besegra Dunning-regeringen." Harris Turner, de progressivas ledare, har indirekt erkänt detta genom att avgiva det utlåtandet, att man skulle undvika "three-cornered" strider.

Det är sålunda tydligt och klart, att dessa två partier söka samarbeta. Men det kommer då att gå farmaren på samma sätt som det gick den hare, som skulle bli kompanjon med räven. Han drog alltid det kortastte strået. Vi ha ett varnande exempel i Manitoba. Där heter det visserligen, att vi ha en farmareregering. Men faktum är, att av de legislaturledamöter, som invalts som progressiva, äro cirka en tredjedel f. d. konservativa, och det är denna minoritet, vilken regerar i rent konservativ anda. Litet eller intet har utförts till farmarens bästa. Tvärtom har man förstört, vad den föregående liberala regeringen uträttade i det avseendet. Det mest utmärkande draget hos den nuvarande Manitoba-regeringen har varit de två stora skandalerna — Hearsts och Farmers' Packing Co's. Skulden därför ligger hos den konservativa minoriteten inom farmareregeringen och legislaturen.

Det är att skriva sin egen dödsdom för en farmare att ingå kompanjonskap med de konservativa, vilka ha helt andra intressen— och ett av deras förnämsta intressen är att klå farmaren in på bara skinnet.

Långt bättre är det för det progressiva provinsiella partiet i Saskatchewan att inträda i den kommande legislaturen med ett färre antal medlemmar än att ha sina leder uppblandade med män av Judas Iskariots typ.

Att döma av allt synes det vara en fysisk omöjlighet för det progressiva partiet att fånga nog röster för att kunna bilda egen regering. Så man kan först som sist slå den förhoppningen ur hågen. Återstår då en annan möjlighet, nämligen att i sällskap med de konservativa, vilka lika litet ha utsikt att ensamma bilda regering, få till stånd en koalitionsregering.

Men vi måste säga därom, som de av vikingarna hemsökta länderna sade för cirka tusen år sedan: "För nordmännens raseri bevara oss, o milde Herre Gud!" Vi ha ett sorgligt exempel av dylika koalitioner i den för Canada så ödesdigra Unionregeringen.

I vilket fall som helst utsätter sig det progressiva partiet ej allenast för ett fjasko, utan det kommer ock med absolut bestämdhet att skära ris åt egen rygg.

Långt bättre är det, och väl också det enda sättet att hederligt draga sig ur striden, att söka behålla partiet homogent samt rent från konservatismens smittoförande baciller. En klassmedveten farmare bör sky de konservativa som pesten samt bör i en tid som vår vara upplyst nog att inse dem vara, vad de i verkligheten äro, nämligen folkets värsta dödsfiender.

Som vanligt bedriver det konservativa partiet under den illustre dr Anderson en den mest smutsiga kampanj. Det vore ej så illa, om man komme med hela lögner, men i stället begagnar man sig av halva sanningar, och dessa äro mycket värre att gendriva. Men vi lita på våra farmares sunda förstånd att ej låta locka sig därav att understödja den konservativa hydran. Det klokaste man kan göra är att betrakta 99 proc. av deras propaganda som lögn, ty det kan ju hända, att det råkat komma in 1 procent sanning däri — av misstag.

* * *

Det är nyttigt för varje regering att ha en sund opposition, och då det ligger utom möjligheternas gräns för de progressiva att bliva i majoritet, borde de i stället koncentrera alla sina ansträngningar på att så långt är möjligt slå de konservativa ur brädet för att därigenom stärka sin egen falang.

De progressivas valrop vis a vis de konservativa borde bliva den från "Fänrik Ståls sägner" bekanta Sandels' bevingade ord till Sven Duva, nämligen: "Släpp ingen djävul över bron!" Det borde vara en hederssak för varje farmare att genom att ha dessa ord i minnet söka stödja sitt eget parti och samtidigt ej släppa en enda av den konservativa hydran i sin legislatur.

* * *

Vad den nuvarande regeringen beträffar, är dess rekord mycket bättre än de flesta provinsiella regeringars i Canada. De progressiva ha ock erkänt, att striden ej står om några större frågor; man vill endast ha en förändring. Man vet, vad man har, men man vet ej, vad man får. I de av oss förut skildrade tvenne alternativen under förutsättning att Dunning-regeringen blir slagen, kunna vi ej skönja någon ljusning varken för farmarena eller provinsen i sin helhet. Och ett tredje alternativ gives icke.

Vi skola i nästa nummer något närmare syna i sommarna den nuvarande regeringens rekord. Men till dess vilja vi än en gång på det allvarligaste uppmana våra landsmän att icke lyssna till de konservativas locktoner samt framför allt icke sänka sig så lågt som att ha något med dem att göra.

Tagen varning av Manitoba! Därmed ha vi ej velat kasta någon skugga på de äkta progressiva medlemmarna inom Manitoba legislatur och regering. De äro alla duktiga män på sina områden, men alltför många av dem äro oträngade i "högre politik," vadan de illsluga konservativa medlemmarna kunnat draga dem vid näsan till sin egen fördel och de arma offrens nackdel. Därför — skyn de konservativa som pesten!

NÅGOT ATT TÄNKA PÅ.

EN REGERING för de tre prärieprovinserna föreslås av Sir John Aird, president och verkställande direktör för Canadian Bank of Commerce. Sir John, som i dagarna återvänt från en tripp till Pacific kusten, har gjort en del beaktansvärda uttalanden, av vilka vi här vilja redogöra för en del.

"Vi ha en alldeles för liten befolkningssiffra, men däremot ha vi alldeles för mycket av beskattning och lagstiftning. Varför ej konsolidera de tre prärieprovinserna och administrera det hela genom en prärieregering?" frågar Sir John.

Många förslag ha framställts för att förbättra förhållandena i västra Canada, men det återstod för Sir John Aird att framkomma med ett förslag, som angriper problemet från en helt ny synpunkt.

Det är intet skämt, utan rama allvaret, då han säger: "Vi ha tre kostbara administrativa byggnader — en i Winnipeg, en i Regina och en i Edmonton — för att härbärgera dessa regeringar, vilka var och en i sin stad utför samma slags arbete för samma slags folk, vilket står ansikte mot ansikte med samma slags förhållanden och som söker samma slags botemedel."

"Edra intressen äro praktiskt taget identiska. Edra naturliga resurser äro mycket liknande — spannmål, boskap, timmer, olja och kol. Ni har samma slags folk i varje provins och samma behov — att uppodla prärierna och få det mer befolkat. Ett dylikt steg skulle giva västern en större styrka och enhet. Beskattningen, som är något olika i de tre prärieprovinserna, kunde göras likformig. Både beskattningen samt kostnaden att inkassera skatterna kunde betydligt reduceras. I stället för tre dyrbara regeringsbyggnader med respektive staber och motsvarande överexpenser skulle ni blott ha en. Andra publika departement skulle också draga nytta av konsolideringen, varjämte effektiviteten av deras verksamhet överallt komme att ökas, under det att regeringskostnaderna komme att minskas."

Vidare framhöll han, att västern behöver folk av brittisk stock samt folk från norra Europa, såsom svenskar, norskar och danskar, vilka senare han betecknade som en ras, vilken "både producerar och konsumerar."

Till sist påpekade han, att en nation i många avseenden måste behandlas som ett kommersiellt företag, samt att han alltjämnt hyser stort förtroende till Canadas framtid. "Folket skapar landet," förklarade han. "Fyll upp landet med folk av önskvärd typ, och man skall ej ha skäl att oroa sig över Canadas framtid."

Då man läser i tidningarna om en ungdom, vilken med berätt mor mördar fäder och mödrar, har man litet svårt att förstå de "mjäkiga" uttalanden, som i dagarna gjorts av sådana personer, som domare Lindsey i Denver och mrs Ogilvie-Gordon av England, förste vice president för International Council of Women. Den förre förklarar, att "flaming youth" ej är så "flaming" efter allt, samt tillägger: "Moderna flickor och ynglingar äro de bästa, de klokaste och de mest hoppfulla i historien." Är det hoppfullt att mörda sina föräldrar?! Mrs Gordon påstår, att kroppslig aga är barbarisk. Men är det ej långt mer barbariskt att mörda sina föräldrar?

Progressiva motionen är i grund slagen.

(Forts. fr. sid. 1.)

North Wellington, Reed av Frontenac, Jelliff av Lethbridge, Sexsmith av Lennox, Black av Huron, Neill av Comox, McBride av Cariboo, Humphries av Kootenay och Findlay av South Bruce.

De sex progressiva, vilka ej röstade, voro: Elliott av Waterloo, Halbert av North Ontario, Caldwell av Qu'Appelle, Kennedy av Kenora och Lewis av Swift Current. Mr Lewis förklarade, att denna motion satte en del medlemmar i en ohållbar ställning och han bekände helt frankt, att flykt var den enda lösningen ur hans dilemma.

* * *

Inom politiska kretsar i Ottawa anser man, att detta nederlag understryker utsträckningen av splittringen i det progressiva partiet, som endast lyckades behålla 34 understödjare — däri inberäknat 2 arbetarerepresentanter — av sin normala styrka på 63. Av dem som förut röstade för regeringen, stodo fortfarande 14 på dess sida. De tro fortfarande på tariff för inkomst endast, men de ansågo motionen som ett uppenbart trick för att skapa förvirring både för dess egna medlemmar och för de konservativa.

Denna motions öde antyder på ett släende sätt, att det progressiva partiet är splittrat från för till akter med dess parlamentära prestige förringad i proportion därtill. I stället för en majoritet av endast ett par kan nu regeringen praktiskt taget räkna med en nästan 40 rösters majoritet, vilket ju är ett betydande framsteg både för premiärminister King och hela hans kabinett.

Hindenburg insväres som president.

(Forts. fr. sid. 1.)

klarade, att Tysklands ståndpunkt i trygghetsfrågan är oförändrad, och att utrymningen av Köln icke finge göras beroende av ett trygghetsfördrag. Tidningarna meddela, att en fullständig utrymning av Köln nu med säkerhet kunde motses i augusti, detta som resultat av en kompromiss mellan den franska ståndpunkten och den engelska. Som motfordran nämnes ett noggrannt fullgörande från Tysklands sida av Dawesinbetalningarna och vissa omedelbara avrustningar. Frågan om Tysklands hemliga beväpning synes alltså skola stötas och blötas ånyo.

Japan är landet som går framåt.

(Forts. fr. sid. 1.)

nadssättet. Så används t. ex. nu icke så mycket tegel till takbetäckning som dess mer plåt, och som byggnadsmaterial har den armerade betongen mer och mer kommit i bruk. Tokios största hotell, Imperial, är helt och hållet av betong och undgick också tack vare elasticiteten i detta material att under jordbävningen jämnas med marken. Enbart till planläggningen av nybyggnadsarbetena i Tokio och Yokohama har f. ö. en halv miljard yen anslagits, och inom ett decennium anser man sig skola ha fullständigt kunnat utföra de storstilade projekten.

Att allt detta naturligtvis måste kosta enorma summor, är klart, men så har ju också hela världen genom de allmänna insamlingar, som gjorts, och vari även Sverige verksamt deltagit, visat sitt medlidande med det japanska folket under dessa olyckans dagar.

Som en följd av de forcerade restaureringsarbetena, då behovet av material gjorde sig mycket starkt gällande, har emellertid den japanska importen under de sista två åren i hög grad stegrats. Importöverskottet är mycket stort och är i stadigt stigande. För 1923 utgjorde det 539 miljoner yen, och för föregående år, vars siffror ännu inte ligga klara, kan man vänta en höjning till ungefär 630 milj. Från Sverige är importen stor, och de artiklar, som företrädesvis ingå i den svenska importen, äro trämassa, papper, järn, stål och maskiner. Svenska kullager ej att förglömma. Det är huvudsakligen räämnen och halvfabrikat, som Japan importerar, och i fråga om papper är Sverige den största furnissören. Omslagspapper och tidningspapper finna strykande åtgång, och det allmänna intrycket är, att just den svenska varans goda kvalitet entusiasmerar till inköp. Därför har också länge Japans svenska importsiffra varit avsevärt hög, nådde 1920 17,382,000 yen men sjönk under de följande åren något, beroende på de allmänna ekonomiska omständigheterna i världen. Siffran för 1924 torde komma att bli ung. 13—15 miljyen.

Vad exporten beträffar, har den varit tämligen stationär, men sista halvåret har yen i förhållande till dollarn sjunkit ung. 20 proc., något som stimulerat och kommit exportsiffran för 1924 att stiga.

— När man kommer till Japan, säger envoyé Ewerlöf, kan man inte undgå det där intrycket, att framåtskridandet ligger i luften. Allt andas initiativ, och företagareandan är brinnande. Alla moderna hjälpmedel i bildningslivet, i kommunikationerna, i statslivet, i industrien äro tagna i anspråk, och man har anammat just det goda i västerlandets civilisation och siktat det mindre användbara. Tillblivelsen av den japanska industrien i dess moderna form är något anslående. Sedan rysk-japanska krigets dagar har den oförtrutet arbetat sig fram, och under världskriget nådde den betydelse av en verklig stormaktsindustri. Cement, järn, stål, porslin, glas, papper, bomullsvaror och framför allt räsilke (45 proc. av totalexporten) äro huvudartiklarna, och exporten av dessa varor är livlig. Trots all denna rikedom kommer emellertid Japan alltid att ha behov av svenska varor, och Sverige har alltid chansen att där kunna finna avsättning för sina speciella produkter.

Sverige har ett särdeles gott anseende, och jag tror — säger envoyé Ewerlöf med en glimt i ögat — att det rent av skulle kunna ökas, om vi ville bestå oss med ett eget beskickningshus. Det ger som lite mer pondus — ler ministern — när en nation har sin egen byggnad. Som det nu är, hyr jag själv den villa, där legationen är inrymd, alldeles i utkanten av det förstörda området. Men vi skola hoppas, att det kommer i en nära framtid, så vi i det hänseendet bli jämnställda med både Mexiko och Holland.

Den hetsiga valstriden uti Saskatchewan.

(Forts. fr. sid. 1.)

Konventionen var mycket entusiastisk, och tal höllos av både mr Gardiner och premiärminister Dunning. Mr Gardiners motkandidat är farmaren Charles Fisher, f. d. konservativ, men vilken nu uppställt sig i förklädnad som independent-progressiv. Den allmänna meningen är, att mr Gardiner kan som ingen annan förlita sig på sitt goda rekord och sin eminenta förmåga som administratör. Han är utan tvivel en av de skarpaste hjärnorna inom kabinettet samt dessutom en talare av rang.

Vid en annan konvention yttrade mr Dunning några ord om regeringens vägpolitik. Han påpekade då, att under det gamla systemet slängde man ut litet pengar här och litet där utan beräkning, vadan dessa pengar praktiskt taget voro förlorade. Men sedan dess har man fått en vägpolitik med system uti, enligt vilket 32,000 mil av provinsens 210,000 mil av vägar utvaldes som huvudsakliga marknadsvägar, och av detta milantal utvaldes 7,000 mil till ett provinsiellt landsvägssystem. Av dessa 7,000 mil ha omkring 1,700 fullbordats, och då årets program är färdigt, komma 2,000 mil att vara redo. "På så sätt," sade mr Dunning, "ha ni verkligen fått något definitivt och permanent för edra pengar."

Regeringens motståndare äro förargade över att vägsystemet tagits ur politiken, ty de önska ha dem som medel att värva röster, men icke förty ha de utslungat den anklagelsen, att regeringen spelat politik i detta fall, vilket dock allmänheten vet ej vara sannt.

Mr Gardiner själv framhöll, att regeringen lyckats i att lägga ut ett system, som är grundat på en proper vetenskaplig basis. Hela systemet har lagts ut endast med hänsyn till att bereda farmarena möjlighet att marknadsföra sina produkter.

* * *

Undervisningsminister Latta nominerades samma dag för valkretsen Lost Mountain. Han är en av de mest populära medlemmarna av regeringen, vilket bevisades av de talrika applåder han erhöll. I ett kort tal framhöll han, vilka stordåd regeringen uträttat i och för provinsens skolsystem, ett system, över vilket den med rätta kunde vara stolt.

* * *

Jordbruksminister Hamilton nominerades i fredags för Weyburn valkrets och samma dag erhöll dr G. W. Sahlmark sin för Saltcoats. I sitt anförande påpekade mr Hamilton jordbruk och marknadsproblem, vilka regeringen gjort allt att underlätta och befordra till farmarenas bästa intresse. Han gjorde ock en randanmärkning om att endast omkring $8,000 voro tillgängliga för vägarbete inom valkretsen, vilket ju ej var mycket, då det skulle uppdelas på sju municipaliteter, men det var det bästa man kunde göra.

Premiärminister Dunning uppträdde ock samt framhöll, att ingen kritik riktats av opponenterna varken mot mr Hamilton eller de två betydande departement, för vilka han var chef, fastän man generellt kommit fram med åtskillig kritik uppgjord av en del sanningar, halvsanningar och rena lögner. Särskilt vände han sig mot beskyllningen om extravagans, då den nakna sanningen var den, att regeringen hållit utgifterna nere till lägsta möjliga siffra. Vidare påpekade han, att befolkningssiffran, som 1921 var 691,000, nu ökats till 828,000, samt att antalet skolbarn ökats från 125,000 till 187,000 eller med omkring 50 procent.

Samma dag nominerades Thomas E. Fear som de progressivas kandidat för Prince Albert. För att uppnå detta fick han understöd av de konservativa. Dr Reginald Stripe av Watrous är en annan progressiv kandidat, men om det är med eller utan hjälp av de konservativa, framgår ej av rapporterna.

572,456,200 FÅR, MEN HURU MÅNGA FÅRSKALLAR?

Fårfamiljen — av den 4-fotiga varieteten — räknar 572,456,200 medlemmar. Europa kommer främst med 173,384,700; Asien har 107,642,300; Sydamerika 82,858,600; Afrika 66,810,300; Centralamerika 1,989,300 och Nordamerika 41,966,200. Den sammanlagda ullproduktionen i världen beräknas till 2,720,070,400 pund eller ungefär 4,7 pund från varje får.

President Hindenburg mottog den 14 ds de diplomatiska kårerna.

DET BÄSTA FÖR MAGEN

Jamestown, N. Y. — Innesluter härmed $1.20, för vilket godhetsfullt sänd mig ett paket Linfröextrakt. Jag har funnit det vara det bästa medel för magen vilket jag någonsin försökt. Mrs Albert Jones. — Linfröextrakt sändes direkt från Mrs. J. Halvarson, 1431 Adams St. N. E., Minneapolis, Minn.

Kameraknäpp.

Speciellt för S. C. T. av NIKODEMUS.

Vet herrskapet, vad en "spark plug" är för något? Om herrskapet av ett blint och obevekligt öde förts ut på okända stigar antingen på bil eller per motorbåt, då har herrskapet säkerligen också fått erfara, vad en "spark plug" är. Den är, för att använda en kort definition, en liten "manick," som utan synbar orsak kommer din bil att stanna, när du minst anar det, företrädesvis då du befinner dig långt ute i ödemarken eller mitt på den livligast trafikerade gatan. Den visar också med diabolisk punktlighet sin makt över dig, då du med din motorbåt befinner dig så där vid pass 15 a 20 mil från hemmets ljuva strand.

Det är egentligen inte om "sparkpluggar" jag skulle tala, men som den spelar en väsentlig roll i följande dramatiska skildring, ansåg jag det på sin plats att giva en beskrivning av densamma först som sist.

Sopfia i Teulon, — förlåt mej, men herrskapet torde kanske redan känna henne till en del genom hennes glödande kärleksbrev till Nikodemus — Sopfia i Teulon säger jag hade "på detta numera vanliga sätt," som det plägar stå i friareannonserna i Stockholms Tidningen, sänt mig en inbjudan att besöka henne i Teulon, och lätt att övertala, som jag var, föll jag för frestelsen. Missis Nikodemus — då kvinnornas nyfikenhet förlåten varda — hade snokat reda på brevet och proponerade absolut på att följa med. Som saken var en smula delikat, kunde jag naturligtvis inte neka henne detta, utan beslöto vi att tillsammans besöka Sopfia per automobil. Då det samtidigt råkade hända, att Winnipegs vattendrinkare och cenakelbrödev, till vilka Nikodemus med anhöriga räknar sig, skulle upp till Teulon för att lära svenska folket däruppe att dricka vatten i stället för "hembakat," beslöto vi att slå två flugor i en smäll, och till den ändan hyrde vi en "truck," varpå vi i arla morgonstunden, sexton till antalet, kvinnor och barn inberäknade, embarkerade ett föremål, som liknade ett mellanting mellan en Ford och en automobil, och i ungdomligt övermod styrde vi kursen Logan West, i förbifarten och till följd av tankens oförklarliga kryssningar nära att överköra och döda ett halft dussin kinamän, som i den arla morgontimma voro ute med sina laundryknyten. (Sättare, sätt ett paustecken här, please).

P.

Om färden till Teulon är icke mycket att säga, ty den gick i vansinnig fart, varunder hastighetsmätaren upprepade gånger var uppe på 3½ mil i timmen. För att hinna fram i tid klev undertecknad jämte några andra av trucken tolv mil norr om Stonewall och gingo till fots resten av vägen.

Hur det gick i Teulon och vad som där inträffade, hör inte till historien. På hemfärden, åtta mil söder om ovanbemälta idylliska samhälle, inträffade det förstta förebudet till vad som komma skulle. Det var ená "baktajern"! Där förblevo vi snällt och beskedligt sittande under en dryg timmes tid, medan chauffören plåstrade och pumpade i sitt anletes svett. Ett halft dussisn bilar och en "homesteadare" körande ett oxspann passerade oss, och jag tyckte mig förnimma en medlidsam blick ur oxarnas ögon, då de försiktigt spurtade förbi oss. Så började motorn att stånka och stöna under utstötande av moln av gas, men stönandet var för oss som den härligaste musik och gaslukten såsom den ljuvligaste vällukt, ty det menade, att vi med var sekund kommo närmare hemmet. Skymningen bredde sitt trolska dok över svarta åkrar och gyttjiga "sloar," och mänskivan gled stilla och försiktigt upp över prärien. En doft av vår från poppelträdens första grönska framalstrade svärmiska tankar, och sinnet blev lekande glatt i den ljumma vårkvällen. Flickor och pojkar började att omedvetet krypa närmare varandra, och — — — Då blev det stopp! "What's the matter?" "The light!" Där stodo vi vackert igen! Jag vill inte beskriva, hur det gick till att få lyset att brinna, ty det tarvar närmare kännedom om elektricitetens mysticism, men i varje fall lyckades det oss att få lyktorna all right, och så fortsatte vi. Efter precis tre minuter stannade vi. "Holy smoke, what is it now?" "The spark plug!" Det var tydligt, att här förelåg en allvarlig fara, att vi skulle nödgas till fots anträda de återstående 20 milen till Winnipeg. Med djärv beslutsamhet "händade vi upp" ett dussin förbifallande bilar och bad och hotade för att få en "spark plug" — men "i den natten fingo de intet." Då syntes ett ljus glimma långt i fjärran. Det var en ensligt liggande farmarstuga, och dit ställde vi våra steg för att komma i besittning av en dylik liten tingest. Det lyckades oss verkligen att få tag i en "plugg," och se, undret skedde, bilen började åter att stånka. Jag skall nu icke trötta med vidare beskrivningar om hur t. ex. motorn gick varm minst 10 gånger, eller hur den reparerade "baktajern" gick till sina fäder, varunder vi fingo åka på tre hjul i en rytmiskt vaggande rörelse, som gjorde oss oförmögna att under en hel vecka sitta på den kroppsdel, som naturen för detta ändamål förlänat oss. Precis klockan tretton minuter över två på morgonen ilade vi inom "city limit" i samma ögonblick, som vi passerade oxarna från Teulon. De som nu sågo snopna ut voro oxarna, och vi kände oss inte litet uppblåsta över att hava besegrat dem i snabbhet. Man skulle dock inte ropa hej, förrän man är över bäcken. Vid Kildonan Park blev det stopp, och trucken satte sig på hasorna mitt på gatan. Gripna av förtvivlan och för att icke giva oxarna anledning att återigen triumfera flydde vi hals över huvud från skådeplatsen, lämnande bilen åt sitt öde. En del lyckades få snälskjuts med människovänliga bilister, varibland även undertecknad och missisen.

Nästa gång jag giver mig ut på automobilfärd, skall jag åka efter oxar, ty de erfordra åtminstone inte "spark pluggar."

Sovjet-regeringen har i dagarna givit stora koncessioner för att återuppliva den metallurgiska industrien.

Guvernör J. E. Erickson och maka av Montana ha accepterat inbjudningen till norskarnas 100-årsfest i St. Paul.

Ett rättframt samtal med några av S. C. T:s prenumeranter

Skola de 70, som äro skyldiga oss $700, skämma ut våra övriga landsmän?

Vi vädja till er rättskänsla att betala dessa $10 per man efter att nu snart i fem år ha läst tidningen utan att betala en cent därför.

NÅGON gång ibland se vi över vår prenumerationslista för att taga reda på, huru många av våra prenumeranter, som betala för **Svenska Canada Tidningen**. Alldenstund det är av stor vikt för oss att tidningen betalas prompt samt å tid, sända vi alltid ut påminnelser och räkningar till våra prenumeranter, så snart som subskriptionstiden är tilländalupen. Vi bedja dem då att förnya subskriptionen så snart som möjligt och vi kunna med tillfredställelse säga, att de så göra i de flesta fall.

Emellertid finnes det några få, vilka hafta i skuld för åratal. Fastän dessa prenumeranter mottagit tidningen vecka efter vecka, månad efter månad — ja, i många fall — år efter år samt under hela denna period tid efter annan mottagit dessa påminnelser i en eller annan form, ha de likväl glömt att betala sin subskription.

Vi referera nu speciellt till dem av våra prenumeranter, vilka äro skyldiga oss för **Svenska Canada Tidningen** sedan 1920 — däri inbegripet detta år eller 1925. Sagda personer äro skyldiga oss **tio ($10) dollars** vardera och vi ha kommit underfund med, att det finnes sjuttio (70) av **Svenska Canada Tidningens** prenumeranter, vilka tillhöra denna kategori. Detta betyder, att de sammanlagt äro skyldiga oss **sjuhundra ($700) dollars**, vilket ju är en mycket stor summa. En dylik summa betyder åtskilligt för oss som utgivare och då vi på toppen av detta lägga de fordringar, vi ha från dem, som äro skyldiga oss för två, tre eller fyra år, kunna våra läsare med lätthet förstå vår ställning, vad subskriptionen beträffar.

På grund därav rikta vi en allvarlig vädjan till dessa **sjuttio** prenumeranter att betala sin subskription — låtom säga **inom en månad från nu** — då vi äro i stort behov av pengarna. Orsaken, varför så många svenska tidningar i det förflutna misslyckats, ligger huvudsakligen i att prenumeranterna — liksom de här ovan nämnda — ej betalat sin subskription.

Det kan gå samma väg med **Svenska Canada Tidningen** och det kommer att så göra, om ej prenumeranterna inse, att det är nödvändigt och viktigt att varenda en av dem betalar sin subskription prompt och på tid.

Det kostar oss omkring **$4:85** för varje prenumerant, som mottager sina 52 exemplar av vår tidning. För detta söka vi inkassera $2 från prenumeranten och resten förutsättes komma från annonsering.

Som tiderna varit åtstramade, ha vi ej varit i stånd att erhålla något vidare mycket av annonsering de tre sista åren. Hade det ej varit för oerhörda försakelser från deras sida, vilka äro nära förbundna med utgivandet av **Svenska Canada Tidningen**, så skulle denna tidning följt i deras fotsteg, vilka dött för längesedan.

Glömmen fördenskull icke, om ni tillhöra dessa **sjuttio**, att sända oss de **tio ($10) dollars**, vilka ni äro oss skyldiga för subskription av tidningen — och **gör det så snart som möjligt!**

EXPEDITIONEN

Skandinaver i Saskatchewan

DEN kraftiga, hårdade och arbetsamma skandinaviska rasen har lyckats bra i Saskatchewan. De ha uthärdat de vedermödor och missräkningar, som äro oskiljaktiga från pionjärarbete i vilket som helst land, med den glättiga tålighet och oförfärdade anda, som är deras ras egen. De skandinaviska settlementen i Saskatchewan äro bland de mest välmående inom provinsen och många av de mest framgångsrika farmarena och affärsmännen äro av skandinavisk börd.

Saskatchewan lovar intet Eldorado till de nya settlarna. Farmarena i Saskatchewan i likhet med famarena hela världen över ha sedan den allmänna disorganisationen av världens affärsliv efter världskriget erfarit hårda tider. Men för den nye settlaren med starka armar och ett modigt hjärta och vilken är villig att arbeta hårt — och den stora majoriteten av de skandinaviska settlarna tillhöra denna klass — erbjuder provinsen rik jord till ett lågt pris, goda skolor med studiefacilitteter ända in i universitetet för varje barn, de lägsta skatter av någon provins i västern samt lägre än i någon stat i Amerika, goda grannar och möjligheter sådana, som få länder kunna bjuda på för att bygga upp ett hem för sig själva och barnen.

Fullständiga upplysningar om provinsen och dess resurser kunna erhållas genom att tillskriva — **The Commissioner of Labor and Industries, Regina, Sask.**

F. B. PROBERT
OPTOMETRIST
Eyes Examined
Glasses Fitted
227 Main St. Opposite the Post Office Phone 2189
MOOSEJAW

J. A. MACMILLAN, LL.B.
BARRISTER, SOLICITOR, NOTARY ETC.
WADENA SASK.

O. C. Boness, B.A.
Jurist & Solicitör
Skandinavisk advokat
106 Adams Bldg.
EDMONTON, ALTA.

ADVOKATER

Privat tel. Sh. 5/36; Kontor A4963
Skandinavisk Advokat
W. J. LINDAL, B.A., L.L.B.
Jurist, Solicitör, etc.
Lärare Manitoba Law School.
Great West Permanent Bldg.

Doyle, Costigan & Co.
Advokater, juridiska ombud, notarier, etc.
845 Somerset Bldg., Portage Ave.
Winnipeg, Man. Phone A1613

DÖRR & GUGGISBERG
Advokater, Konsulterande jurister och Notarier.
Sterling Trusts Bldg.,
REGINA, SASK.

BAD FOR MAN om förebyggande och botande hemma av kroniska, nervösa sjukdomar, njur- och blåssjukdomar, reumatism, nervvaghet etc., skickas fritt. Dr. C. Lunde, Box 252, Detroit, Mich.